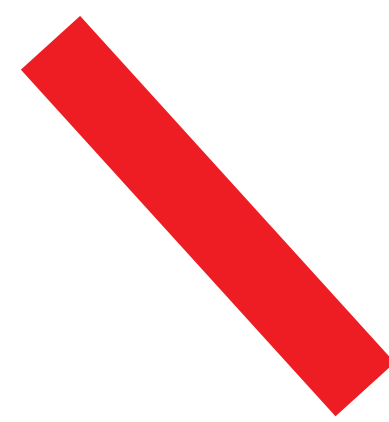

اما اشتباه نکنید، چزاره مالدینی غول فوتبال ایتالیا بود. بازیکنی کلاس جهانی با استعدادی خیره‌کننده. در سال ۱۹۶۳، وقتی از پله‌های وهبلی بالا رفت تا اولین کاپیتان یک باشگاه ایتالیایی شود که جام باشگاه‌های اروپا را بالای سر می‌برد، به جایگاه افسانه‌ای رسید. میلان در فینال مقابل غول آن روزهای فوتبال دنیا یعنی بنفیکا موفق شده بود بازی ۱-۰ باخت‌ه را ۲-۱ ببرد.

چزاره واقعا صاحب سبک بود. یک مدافع یارکوب که در ادامه به یک لیبروی هنرمند تبدیل شد و می‌توانست با هر دو پا مثل یک شماره ۱۰ پاس بدهد. چهار بار فاتح اسکودتو شد. بهترین بازیکن جام جهانی ۱۹۶۲ بود. یک جام باشگاه‌های اروپا برد. چزاره مالدینی غول فوتبال ایتالیا بود، اما بیش از آن، پدری فوق‌العاده بود. برای تربیت فرزندش روی طناب باریکی راه می‌رفت و مواظب بود به اندازه کافی روی پسرش سایه بیندازد؛ نه زیاد نه کم. چزاره مالدینی هیچ آموزشی برای پدر بودن ندیده بود، چه کسی دیده؟ پسر یک ماهیگیر بود که تمام روز در دریا بود. بیشتر توسط مادرش بزرگ شد.

